

Ochrona skóry

Wprowadzenie teoretyczne dla nauczyciela

Scenariusz zajęć dotyczący ochrony skóry podzielony został na 4 bloki, w każdym z nich nauczyciel może realizować zaproponowane pomysły dydaktyczne, wplatając je w plan dnia grupy przedszkolnej. Zajęcia dzieli wtedy na jednostki czasowe dostosowane do wieku i potrzeb dzieci. Cały blok dydaktyczny to 45 minut różnorodnych aktywności przewidzianych do zrealizowania w ciągu jednego przedszkolnego dnia.

W trakcie przeprowadzania zajęć nauczyciel przekazuje dzieciom najważniejsze zasady dotyczące ochrony skóry zawarte w niniejszym wprowadzeniu. Cele szczegółowe określone zostały w każdym z bloków.

Jeśli przedszkole otrzymało jeden z 9000 pakietów startowych z planszą edukacyjną „Higiena wygrywa” oraz „Dzienniczkami higieny”, warto je wykorzystać w trakcie zajęć. Podczas zajęć nauczyciel wskazuje postaci z planszy. Po każdym zrealizowanym bloku, wręcza dziecku naklejkę. Przedszkolak wkleja ją do swojego dzienniczka i w ten sposób śledzi postępy w nauce samodzielnej higieny. Scenariusz można realizować także bez tych materiałów.

 Scenariusz zawiera specjalne zadanie plastyczne. Zdjęcia prac przygotowanych przez dzieci mogą stanowić zgłoszenie w Konkursie Czyściochowe Przedszkole (szczegółowe informacje dotyczące konkursu znajdują się na stronie www.czyściochowo.pl).

Cele ogólne dla całego scenariusza

..... zapoznanie z podstawowymi zasadami ochrony skóry

- jak chronić skórę przed promieniowaniem UV
- jak chronić skórę przed wiatrem i mrozem

..... zapoznanie z produktami, chroniącymi skórę przed niekorzystnymi czynnikami atmosferycznymi

..... kształtowanie umiejętności dbania o skórę przez cały rok

Informacje pomocne do przeprowadzenia zajęć edukacyjnych

- Skóra to największy organ człowieka, pokrywa całe nasze ciało i wyznacza jego granice. Zabawy sensoryczne to narzędzie pozwalające w bezpieczny sposób oswoić dziecko z różnymi bodźcami związanymi ze zmysłem dotyku. Pracując tymi metodami, uwzględniamy indywidualną wrażliwość dziecka. Poznawanie właściwości własnej skóry warto połączyć z kształtowaniem nawyku jej świadomej ochrony.
- Ubieramy się adekwatnie do warunków atmosferycznych, a odkryte części ciała zabezpieczamy odpowiednimi kremami ochronnymi.
- Delikatna skóra dzieci wymaga dodatkowej ochrony. W warunkach wiatru i mrozu stosujemy odpowiedni krem. Żeby zadziałał, nakładamy go na min. 15–30 min przed wyjściem.
- Zmarzniete ręce myjemy letnią wodą. Na skutek zimna nasze nerwy przestają odczuwać prawidłowo temperaturę. Ogrzewanie dłoni musi przebiegać stopniowo, ponieważ może dojść do poparzenia skóry.
- Promieniowanie ultrafioletowe (UV) jest niewidzialne, ale ma duży wpływ na proces starzenia się skóry, a także może skutkować powstawaniem nowotworów.
- Są dwa rodzaje filtrów przeciwsłonecznych: mineralne i chemiczne. Kremy mineralne, niczym lustro, odbijają i rozpraszają promieniowanie UV. Zostawiają białą poświatę i są bardzo dobrze tolerowane przez skórę, dlatego zaleca się je dzieciom. Kremy chemiczne, które absorbują promieniowanie UV, należy aplikować min. 15–30 minut przed wyjściem na słońce.
- Użycie kremu z filtrem należy powtórzyć co około 2 godziny. Przebywanie w wodzie, wycieranie ciała czy pocenie osłabia działanie kremu, dlatego po tych czynnościach dobrze jest ponownie go użyć.
- Chrońmy usta np. korzystając z pomadki z filtrem UV. Nie należy jej pożyczzać, ponieważ możemy zarazić się m.in. wirusem opryszczki.
- Nie istnieje krem z filtrem, który całkowicie chroni skórę przed słońcem. Warto wybierać krem z jak najwyższym wskaźnikiem SPF. Dla dzieci rekomendujemy krem z SPF minimum 30, ale najlepiej SPF 50. Należy jednak pamiętać, że latem w bardzo słoneczne dni, w godzinach 10–16, nie powinniśmy przebywać bezpośrednio „na słońcu”.

Legenda

Czas trwania zajęć

Metody pracy

5 min

dyskusja

czytanie

10 min

indywidualnie

eksperyment

15 min

na forum

muzyka

20 min

w grupach

praca plastyczna

zabawa ruchowa

praca na konkurs

TEMAT: Ochrona skóry

Blok 1: Moja skóra

Cele szczegółowe

Dziecko wie, że skóra to ważny organ ciała.

Dziecko rozumie, że skóra pomaga odczuwać różne faktury.

Dziecko wie, że skóra jest delikatna i trzeba ją chronić.

Grupa wiekowa

3–4 i 5–6 lat

Czas zajęć

45 min (podzielone na 2 lub 3 jednostki edukacyjne realizowane jednego dnia)

Potrzebne materiały

karta A; papierowa taśma malarska, miarka budowlana lub papierowe miarki, 4 opakowania, każde po 1 kg – np. cukru; folia malarska, kartony od pizzy, sztuczne futerko, pognieciony papier, zmywaki kuchenne, wytłoczki od jajek; drobne, znalezione dary natury albo małe zabawkowe ludziki i klocki; foremki do ciasta, naczynie z wodą

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Skóra – a to ciekawe!

Nauczyciel opowiada dzieciom o skórze, demonstrując w trakcie różne jej właściwości.

Skóra to największy narząd w naszym organizmie. Jest większa od serca, mózgu i innych narządów, bo pokrywa całe ciało.

Gdyby rozciągnąć na płasko skórę, która pokrywa ciało dziecka, zajęłaby ona powierzchnię około 1m kwadratowego (nauczyciel z pomocą dzieci odmierza na dywanie miarką kwadrat o boku 1 metra i wykleja go za pomocą papierowej taśmy malarskiej).

Skóra dorosłego to dwa takie kwadraty.

Jak myślicie, ile waży cała wasza skóra?

(nauczyciel pokazuje dzieciom 1 kg opakowanie np. cukru)

A skóra dorosłego? (nauczyciel pokazuje od 2 do 4 opakowań – waga skóry zależy od wzrostu właściciela).

Jak myślicie, gdzie mamy najcieńszą skórę?

(na powiekach, tylko 0,5 milimetra)

A gdzie mamy najgrubszą skórę?

(na podeszwach stóp – aż do 6 mm)

Co czują moje stopy?

Zaraz się przekonamy, co czują nasze stopy. Nauczyciel wraz z dziećmi przygotowuje ścieżkę sensoryczną. Na początku rozkłada w sali grubą folię malarską i jeden za drugim płaskie kartony np. od pizzy. Potem do środka wkłada następujące przedmioty, które utworzą drogę: sztuczne futerko, ...

cd. na następnej stronie

POMOCE

- papierowa taśma malarska
- miarka budowlana lub papierowe miarki
- 4 opakowania po 1 kg np. cukru

- folia malarska
- kartony od pizzy
- sztuczne futerko
- pognieciony papier
- zmywaki kuchenne
- wytłoczki od jajek

PRZEBIEG ZAJĘĆ

cd.

...pognieciony papier, zmywaki kuchenne, wytłoczki od jajek, szyszki, drobne patyki, kasztany, liście, małe kamyki, piasek. Dzieci zdejmują skarpetki i na boso, po kolei pokonują ścieżkę. Na koniec rozmawiamy z dziećmi o tym, co czuły ich stopy, mówimy, że skóra jest bardzo wrażliwa, nawet w tym miejscu, gdzie jest najgrubsza (stopy) i trzeba ją chronić.

Zamrożone sekrety

Każda grupa otrzymuje metalową płaską foremkę do ciasta i naczynie z wodą. Na stolikach dzieci mają do wyboru różne przedmioty, które mogą stać się ich mrożonymi sekretami, np. patyczki, kamyki, liście, jarzębina, drobne kwiaty, trawy, iglaste gałązki (zależnie od pory roku) albo zabawkowe ludziki i klocki.

Dzieci same decydują, z jakich elementów stworzą kompozycję w foremkach. Na koniec zalewają wszystko wodą (nie po brzeg). Nauczyciel zanosi prace do zamrażalnika. Potrzebne będą następnego dnia.

„Skóra” – najlepszy kombinezon świata

Nauczyciel czyta dzieciom wiersz pt. „Skóra” (karta A) i podsumowuje wszystkie doświadczenia oraz wiadomości na temat skóry.

- Skóra pokrywa całe nasze ciało jak idealny kombinezon.
- Skóra potrafi się odnawiać.
- Skóra utrzymuje stałą temperaturę, dlatego poci się latem (żeby się ochłodzić i wyrównać temperaturę).
- Skóra pomaga w odczuwaniu różnych rodzajów dotyku.
- Skóra to pierwsza bariera ochronna przed bakteriami i wirusami.
- Mróz i promienie słoneczne mogą negatywnie oddziaływać na skórę i ją podrażniać, dlatego potrzebuje ona wsparcia – kremów ochronnych.

POMOCE

- szyszki
- drobne patyki
- kasztany
- liście
- małe kamyki
- piasek

- foremka do ciasta
- naczynie z wodą
- patyczki
- kamyki
- liście
- jarzębina
- drobne kwiaty
- trawy
- iglaste gałązki (zależnie od pory roku) albo zabawkowe ludziki
- klocki

- karta A

Rozdanie naklejek
za udział w zajęciach

Skóra

Własna skóra jest doskonała;
Wiesz, nigdy nie jest za mała.

To najlepszy kombinezon świata.
Zawsze pasuje, sama się łąta.

Rośnie razem z nami.
Czasem ozdabia się piegami.

Jak termos pomaga utrzymać stałą temperaturę,
Poci się w upale, na mrozie zagęszcza strukturę

Może odczuwać też łaskotanie,
Gdy stąpam stopą po miękkim dywanie.

Skóra to granica mojego ciała,
Co zawsze osłaniać by mnie chciała,

Czy to bakterie, czy siła nacisku,
Jak piłką oberwę na boisku.

Jednak i ona potrzebuje wsparcia,
Gdy słońce lub mróz szykują się do natarcia.

Nie zapominam o swojej skórze
I kremem ochronnym się jej przysłużę.

TEMAT: **Ochrona skóry**

Blok 2: Gładzio i kremowe barwy ochronne

Cele szczegółowe

Dziecko wie, że skóra jest wrażliwa na mróz.

Dziecko wie, że skórę chroni nie tylko ubranie, ale też krem na twarzy, ciele i pomadka na ustach.

Grupa wiekowa

3–4 i 5–6 lat

Czas zajęć

45 min (podzielone na 2 lub 3 jednostki edukacyjne realizowane jednego dnia)

Potrzebne materiały

karta B, H; worek z następującymi rzeczami: sweter, czapka, szalik, komin, kurtka, rękawiczki, kalesony, ciepłe skarpety, buty zimowe, ocieplane spodnie, rajstopy, krem ochronny, pomadka, okulary przeciwsłoneczne, klapki, strój kąpielowy, krótka spódnica, krótkie spodenki, skarpetki – stopki, czapka z daszkiem; duże, płaskie pojemniki, miska z ciepłą wodą, kształt głowy jelenka wycięty z brązowego kartonu, czarne mazaki, biała farba wyciśnięta na spodeczki

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Gładzio kontra Mroźna Szczypawica

Nauczyciel czyta dzieciom historię.

Podczas omawiania treści nauczyciel podkreśla, że skórę należy smarować 15–30 minut przed wyjściem z domu, wtedy krem ochronny na wiatr i mróz zadziała.

Sprawdź, czy historia dostępna jest w wersji animowanej na stronie www.czysciochowo.pl

Jeśli przedszkole dysponuje planszą edukacyjną „Higiena wygrywa”, dzieci odnajdują bohaterów.

POMOCE

- karta H

Co chroni skórę przed mrozem, zimnem i wiatrem?

Nauczyciel przynosi worek z ubraniami i akcesoriami ochronnymi. Dzieci losują po jednej rzeczy, określają jej funkcję i przynależność do zbioru:

1. Te, które chronią skórę przed zimnem i wiatrem.
2. Te, które nie chronią skóry przed zimnem i wiatrem.

1. sweter, czapka, szalik, komin, kurtka, rękawiczki, kalesony, ciepłe skarpety, buty zimowe, ocieplane spodnie, rajstopy, krem ochronny na wiatr i mróz, pomadka
2. okulary przeciwsłoneczne, klapki, strój kąpielowy, krótka spódnica, krótkie spodenki, skarpetki – stopki, czapeczka z daszkiem

cd. na następnej stronie

- worek z następującymi rzeczami: sweter, czapka, szalik, komin, kurtka, rękawiczki, kalesony, ciepłe skarpety, buty zimowe, ocieplane spodnie, rajstopy, krem ochronny, pomadka, okulary przeciwsłoneczne, klapki, strój kąpielowy, krótka spódnica, krótkie spodenki, skarpetki-stopki, czapeczka z daszkiem

PRZEBIEG ZAJĘĆ

POMOCE

cd.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi o ciepłych ubraniach zimą, wrażliwej skórze i o tym, dlaczego same ubrania nie wystarczą do ochrony. Krem ochronny zabezpiecza przed zimnem i wiatrem odkryte części ciała, czyli naszą twarz, gdzie skóra jest najbardziej delikatna.

Mój zamrożony sekret

Nauczyciel przynosi dzieciom ich zamrożone prace wykonane na poprzednich zajęciach. Każda grupa ma na stoliku duży płaski pojemnik. Nauczyciel zamacza na sekundę każdą foremkę w misce z ciepłą wodą i szybko wydobywa lodowy sekret do pojemnika. Dzieci oglądają efekt plastyczny swojej wspólnej pracy, a następnie badają właściwości fizyczne lodu – dotykają go na różne sposoby, eksperymentują.

Mogą np. poprzez rozmrażanie wydobyć stopniowo elementy i zastanowić się, czy zmieniły jakoś swoją formę.

Na koniec zadania nauczyciel pyta dzieci, czy czują, że ich ręce są bardzo zimne. Jeśli tak – idą do łazienki, aby ogrzać je pod letnią wodą. Zabawa lodem, dotykanie go przez dłuższy czas pokazuje, jak skóra reaguje na niską temperaturę, i że trzeba ją zabezpieczać przed zimnem odpowiednim ubraniem lub kremem, zależnie od tego, jaka to część ciała.

Gładzio i kremowe barwy ochronne

Każde z dzieci otrzymuje wyciętą z brązowego kartonu głowę jelonka. Zadaniem dziecka jest narysowanie mu oczu i nosa czarnym mazakiem oraz namalowanie palcami, białą farbą barw ochronnych, jak u Indianina (nawiązanie do bajki o Gładziu i jego kremowych barwach ochronnych). Każde dziecko wykonuje dowolne białe wzorki na pysku zwierzątka. Z gotowych prac nauczyciel przygotowuje wystawę.

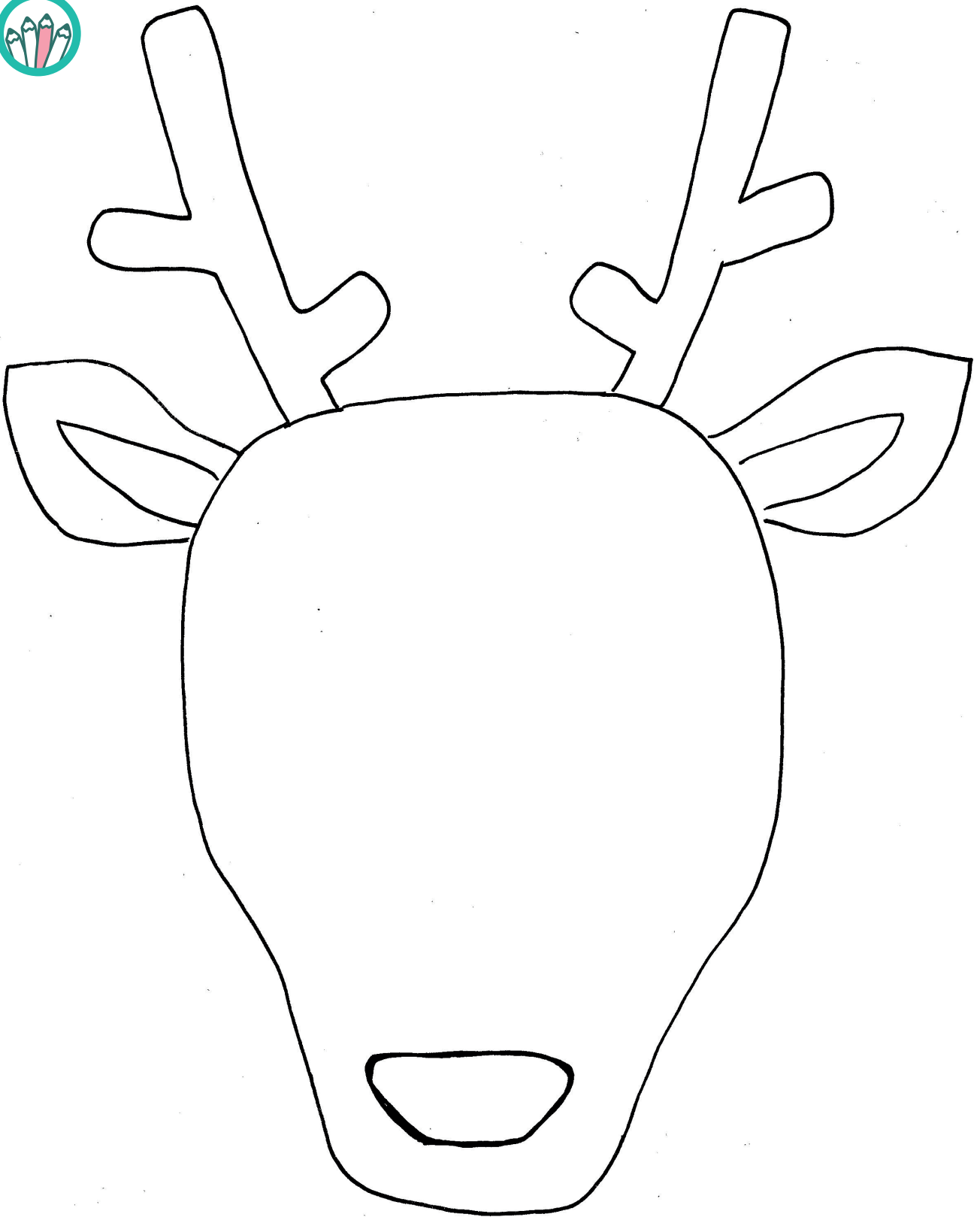

- karta B
- głowy jelonka wycięte z brązowego kartonu
- czarne mazaki
- biała farba wyciśnięta na spodeczki

Rozdanie naklejek
za udział w zajęciach

TEMAT: Ochrona skóry

Blok 3: Gładzio, który nie ufa promieniom UV

Cele szczegółowe

Dziecko wie, że skóra jest wrażliwa na promieniowanie UV.

Dziecko wie, że skórę przed słońcem chronią kremy z filtrem.

Grupa wiekowa	Czas zajęć	Potrzebne materiały
3–4 i 5–6 lat	45 min (podzielone na 2 lub 3 jednostki edukacyjne realizowane jednego dnia)	karta C, D, E, F; pastele, klej, kremy z filtrem SPF30 i SPF50; pomadki ochronne, czapki z daszkiem, butelki z wodą, bezpieczne dziecięce parasolki, 2 termometry pokojowe, przezroczysty foliowy worek, kawałek plasteliny

PRZEBIEG ZAJĘĆ

„Gładzio, który nie ufa promieniom UV”

„Latem Gładzio uprawia sporty wodne i spędza dużo czasu na świeżym powietrzu. Niedawno dowiedział się, że gdy świeci słońce, to nie można ufać promieniom UV. Wszystko zaczęło się od dokuczliwego Pieczysława, który zabarwił delikatną skórę Gładzia na czerwono, i sprawił, że cała go piekła. Mogło się to skończyć poparzeniem słonecznym czy udarem cieplnym. Wtedy Gładzio czułby się jak ugotowany”.

Jak myślicie, w jaki sposób Gładzio może latem ochronić swoją skórę przed słońcem?

Każde dziecko dostaje czarno-białą postać Gładzia. Starsze dzieci same rysują elementy stroju i akcesoria chroniące przed słońcem. Młodsze dzieci przyklejają elementy wycięte z karty D i kolorują dowolnie obrazek.

W kręgu, nauczyciel rozmawia z dziećmi o ich pracach. Podkreśla, że samo ubranie i chowanie się w cieniu nie wystarczy, aby skutecznie ochronić się przed promieniami UV (promieniowaniem ultrafioletowym), które docierają do naszej skóry wraz ze słońcem. Tylko krem z filtrem jest w stanie zabezpieczyć skórę. Jest on potrzebny nawet wtedy, gdy kąpiemy się w morzu lub jeziorze, używamy wówczas kremu wodoodpornego. Pamiętamy o smarowaniu się co 2 godziny. Nauczyciel pokazuje dzieciom krem z filtrem SPF 30, SPF 50 jako przykład dobrej ochrony. Następnie pyta dzieci, jak myślą, który jest mocniejszy?

POMOCE

- karta C
- karta D
- pastele
- klej
- krem z filtrem SPF30 i SPF50

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Gdy słońce świeci zbyt mocno, pojawia się Pieczysław

Gdy słońce świeci zbyt mocno, trzeba się przed nim chronić, dlatego nauczyciel rozkłada w całej sali akcesoria ochronne: kremy z filtrem, pomadki ochronne, czapki z daszkiem, butelki z wodą, bezpieczne dziecięce parasolki. Przedmiotów powinno być na tyle dużo, aby wszystkie dzieci mogły ich dotknąć.

Dzieci biegają po sali, na hasło „Pieczysław” dotykają któregoś z ochronnych przedmiotów. Zadanie powtarzamy kilkakrotnie. Za każdym razem dziecko musi chwycić inny przedmiot.

POMOCE

- kremy z filtrem
- pomadki ochronne
- czapki z daszkiem
- butelki z wodą
- bezpieczne dziecięce parasolki

Słoneczne ciekawostki

Nauczyciel opowiada dzieciom ciekawostki z karty E i zachęca je do zadawania pytań oraz dyskusji na zawarte w nich tematy.

- karta E

Dlaczego w szklarni jest tak gorąco?

Do przeprowadzenia eksperymentu będą potrzebne dwa termometry pokojowe, przezroczysty foliowy worek, kawałek plasteliny

1. Dzieci sprawdzają i porównują temperaturę na obu termometrach. Na obudowie termometrów przyklejają kropkę z plasteliny w miejscu, gdzie aktualnie znajduje się wskaźnik.
2. Jeden termometr wkładany jest do przezroczystego worka i szczelnie zawiązywany.
3. Dzieci kładą oba termometry w bardzo nasłonecznionym miejscu w budynku przedszkola.
4. Po upływie 10–20 minut (zależnie od intensywności nasłonecznienia) sprawdzamy aktualną temperaturę na obu termometrach.

- karta F
- 2 termometry pokojowe
- przezroczysty foliowy worek
- kawałek plasteliny

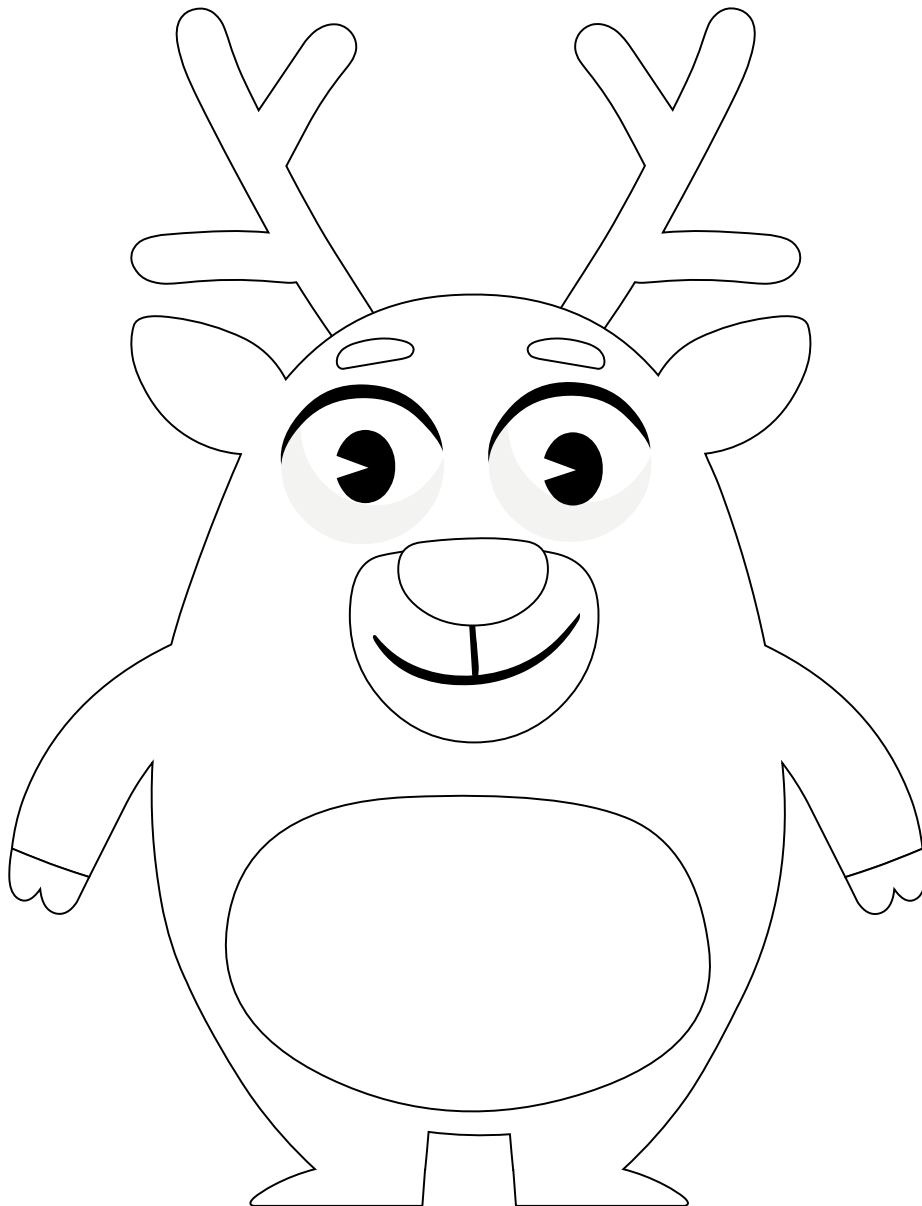

Nauczyciel zachęca dzieci do wyciągnięcia wniosków z eksperymentu (wyjaśnienie znajduje się na karcie F).

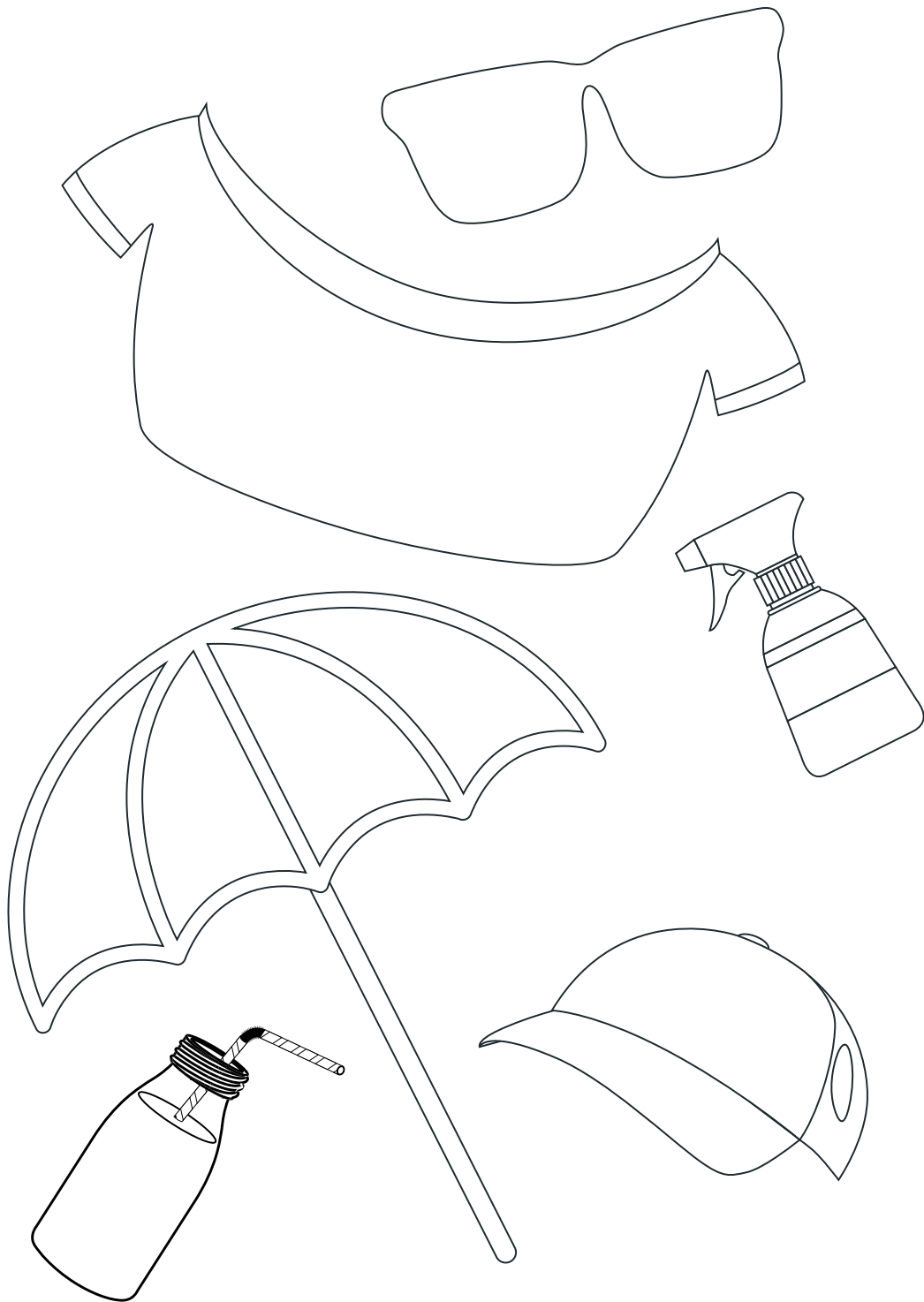
Rozdanie naklejek
za udział w zajęciach

Ubrania i akcesoria chroniące przed słońcem

Słoneczne ciekawostki

Błoto to naturalny krem z filtrem

Nosorożce, choć mają grubą skórę, muszą chronić się przed szkodliwym promieniowaniem. Wchodzą do bajorka z błotnistą wodą albo tarzają się w błocie. Ich skóra pokrywa się warstwą błota, które jest naturalnym filtrem przeciwsłonecznym. Dzięki tym zabiegom radzą sobie też z upałem i ukąszeniami owadów.

Jak używać prawdziwego kremu z filtrem

Smarowanie skóry kremem z filtrem nie zapewnia ochrony przed słońcem przez cały dzień. Trzeba smarować się co 2 godziny. Uwaga: promienie UV opalają nas też w wodzie! Przed wejściem do morza albo jeziora w upalny dzień należy użyć kremu wodoodpornego. Jeśli ktoś ma bardzo jasną skórę, będzie potrzebował większej ochrony, czyli kremu z filtrem SPF 50.

Biała skóra damy i księżniczki

Dopiero od niedawna ludzie wystawiają skórę na słońce i celowo opalają się latem. Wcześniej, przez całe wieki zakrywali całe ciało przed słońcem, a ich skóra pozostawała biała. Kobiety nosiły kapelusze z dużym rondem, woalki, koronkowe rękawiczki i kryły się pod parasolami w słoneczny dzień. Tak robiły wszystkie damy i księżniczki.

Wakacyjna opalenizna z innej galaktyki

Gdy w ciągu dnia popatrzymy na bezchmurne niebo, ujrzymy na nim jedną gwiazdę – słońce. Jego światło jest na tyle silne, że będzie razić nas w oczy. W kosmosie jest więcej takich „słońc”. Są tak daleko od Ziemi, że w dzień nie widzimy ich na naszym niebie, jednak ich promienie UV docierają do nas i też opalają skórę.

Dlaczego w szklarni jest tak gorąco?

POTRZEBNE BĘDĄ:

- 2 termometry pokojowe
- przezroczysty worek foliowy
- kawałek plasteliny

WYKONANIE

1. Na początku dzieci sprawdzają i porównują temperaturę na obu termometrach. Na obudowie termometrów przyklejają kropkę z plasteliny w miejscu, gdzie znajduje się aktualnie wskaźnik.
2. Następnie jeden termometr wkładany jest do przezroczystego worka i zostaje szczelnie zawiązywany.
3. Dzieci kładą oba termometry w bardzo nasłonecznionym miejscu w budynku przedszkola.
4. Po 10–20 minutach (zależnie od intensywności nasłonecznienia) sprawdzamy aktualną temperaturę na obu termometrach. Zadanie tylko pod opieką osoby dorosłej.

WNIOSKI

Promienie słoneczne łatwo przenikają przez przezroczysty plastik. Podłoże, na którym leży termometr, mocno się nagrzewa, w wyniku czego energia świetlna zmienia się w energię ciepłą. Od nagrzanego podłoża ogrzewa się powietrze w worku, które nie miesza się z resztą powietrza i nie może się wydostać. Dlatego zamknięte powietrze staje się coraz cieplejsze i termometr w woreczku wskazuje wyższą temperaturę niż ten na zewnątrz.

Zjawisko to wykorzystywane jest w szklarniach, wysoka temperatura przyspiesza wzrost roślin. Z kolei człowiek przebywający w słoneczny dzień w zamkniętym pomieszczeniu również będzie czuł wyższą temperaturę. Gdy założy w taki dzień ubranie uszyte z nienaturalnych włókien, jego skóra nie będzie mogła oddychać i będzie czuła się „jak termometr w foliowym worku”. Skóra będzie się także pocić. Pot to przede wszystkim woda, która wydobywa się przez skórę. W upalne dni musimy pić więcej wody.

TEMAT: Ochrona skóry

Blok 4: Pomadzia ratuje usta

Cele szczegółowe

- Dziecko wie, że skóra na ustach jest bardzo delikatna.
- Dziecko wie, że usta zyskują ochronę dzięki pomadkom.
- Dziecko rozumie, że zmysł dotyku działa dzięki skórze.

Grupa wiekowa

3–4 i 5–6 lat

Czas zajęć

45 min (podzielone na 2 lub 3 jednostki edukacyjne realizowane jednego dnia)

Potrzebne materiały

karta G; koperta, wazelina kosmetyczna, pomadka ochronna, koszyk, krem z filtrem, krem ochronny (zimowy), czapka z daszkiem, ciepła czapka, okulary przeciwsłoneczne, rękawiczki, kartoniki w formacie A6, plastelina (różne kolory), ziarna fasoli (różne wielkości i kolory), groch, drobne kamyczki, łupinki orzechów, żółędzie, buczyna, ziarna pszenicy

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Tajemniczy list Pomadzi

Nauczyciel prosi dzieci, żeby poszukały w sali listu: jest on w kopercie. Kiedy dzieci go odnajdą, nauczyciel czyta tekst (karta G). List jest zagadką.

Jeśli przedszkole dysponuje planszą edukacyjną „Higiena wygrywa”, dzieci odnajdą Pomadzię – pomadkę ochronną.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi o właściwościach pomadek ochronnych, pytając, czy ich używają. Podkreśla, że lepiej posmarować suche usta niż je oblizywać, bo od oblizywania stają się jeszcze bardziej suche, skóra zaczyna pękać, a to jest bolesne. Pokazuje im też pudełko z wazeliną kosmetyczną. Chętne dzieci mogą wziąć jej trochę na palec i posmarować swoje usta. Tak samo na usta zadziała balsam i krem. Pokazuje również pomadkę, ale podkreśla, że może jej używać tylko sam właściciel, nie można jej pożyczać. Prosi dzieci, żeby zastanowiły się dlaczego.

Czy tu naprawdę jest ciepło czy zimno?

Tradycyjna zabawa w „ciepło-zimno”. Dzieci zamykają oczy, odwracają się, a wyznaczone dziecko szybko chowa w sali jeden wybrany z koszyka przedmiot (chroniący przed słońcem albo mrozem). Następnie daje reszcie dzieci zaszyfrowane instrukcje zimno – jesteście daleko od znaleziska, ciepło – jesteście coraz bliżej, gorąco – znaleźliście.

cd. na następnej stronie

POMOCE

- karta G
- koperta
- wazelina kosmetyczna
- pomadka ochronna

- koszyk
- pomadka ochronna
- krem z filtrem
- krem ochronny (zimowy)
- czapka z daszkiem
- ciepła czapka

cd. na następnej stronie

PRZEBIEG ZAJĘĆ

cd.

Można podkreślić dzieciom zasadę umowności słów „ciepło” i „zimno”, które dotyczą zabawy i nie zależą od temperatury w sali.

Gdy dzieci odnajdą przedmiot, pytamy, czy chroni on skórę latem czy zimą (pomadka będzie produktem, który chroni delikatne usta i latem, i zimą).

Moje palce tworzą tarczę ochronną

Nauczyciel przypomina dzieciom właściwości naszej skóry, podkreśla, że dzięki niej mamy zmysł dotyku. Jednym z najbardziej wyczulonych miejsc ciała oprócz naszych ust, które potrafi rozpoznać nawet niewielkie różnice w kształcie i fakturze przedmiotów, są opuszki palców (nauczyciel wskazuje dzieciom, która część palca). Proponuje, żeby dzieci w parach dotknęły nawzajem swoich dłoni tylko opuszkami, poczują wtedy delikatny dotyk.

Zadaniem dzieci będzie wykonanie pracy plastycznej, której późniejsze dotykanie z zamkniętymi oczami da różne doznania dotykowe. Będzie to projekt tarczy ochronnej (tak jak filtr w kremie jest barierą ochronną przed promieniowaniem UV).

Dzieci na kartonikach w formacie A6 (1/4 kartki A4) rozprowadzają jeden wybrany przez siebie kolor plasteliny. Następnie wybierają ze wspólnych koszyczków różne drobne elementy i wciskają je w swoją plastelinową planszę, tworząc mozaikę na kształt tarczy. Pozwalamy dzieciom na całkowitą dowolność w wyborze elementów i kompozycji wzorów.

POMOCE

- okulary przeciwsłoneczne
- rękawiczki

- kartoniki w formacie A6
- plastelina (różne kolory)
- ziarna fasoli (różne wielkości i kolory)
- groch
- drobne kamyki
- łupinki orzechów
- żołędzie
- buczyna
- ziarna pszenicy

Rozdanie naklejek
za udział w zajęciach

Skóra

Kochane Dzieci,

gdy w okolicy grasują **Wielka Szczypawica i Pieczysław**, to okazuje się, że jestem bardzo potrzebna. Ci, którzy mnie znają, wiedzą, że przez większość dnia bywam **zakręcona**. Wiedzą też, że przyjaźnię się z **Kremonem**, działamy w tej samej drużynie – **chronimy przed słońcem, mrozem i wiatrem**. Ja jestem malutka, a ten, kto pozna moje wnętrze, odkryje **truskawkowy, malinowy bądź inny fantastyczny smak i zapach**. Cieszę się bardzo, bo lubią mnie **chłopaki i dziewczyny**. Czy wiecie, kim jestem?

PS Przesyłam buziaki, bo właśnie jestem na czyichś **ustach**.

Wasza Przyjaciółka

Gładzio kontra Mroźna Szczypawica

W Czyściochowie spadł śnieg. Jelonek Gładzio zjeżdżał na sankach, a wiatr (Mroźna Szczypawica) ocierał się o jego policzki i je podszczypywał (dosłownie). Jelonek go odganiał, ale Mroźna Szczypawica nie chciał odpuścić. Wciąż dokuczał. Jelonek przyspieszył, Mroźna Szczypawica też. Policzki Gładzia zrobiły się bardzo czerwone. Jelonek nie mógł się już bawić... Mroźna Szczypawica zepchnął go z sanek, Gładzio wpadł w zaspę.

Jelonek z czerwoną twarzą i niemrawą miną wrócił do domu.

– Tak szybko? – w drzwiach przywitał go Kremon.

– W okolicy kreci się Mroźna Szczypawica – odpowiedział Gładzio i ze zdenerwowaniem oparł sanki o ścianę. – Nie da się trenować.

– Zdradzę ci sposób – szepnął do jelonka Kremon, jakby chciał podzielić się jakąś tajemnicą. Gładzio nachylił się w stronę Kremona, a ten narysował mu znaki na twarzy: nałożył po kresce kremu na oba policzki i czoło oraz kropkę na nosie i brodzie. Gładzio wyglądał jak Indianin przed bitwą.

– To są malunki mocy. Ubieram ci twarz, jak robili to Indianie przed wielką bitwą i robią wszyscy wielcy zawodnicy. Będą Cię chronić przed Mroźną Szczypawicą – Kremon odprawiał „czary” nad przyjaciелеm.

– Jesteś pewien? – Gładzio nie dowierzał zapewnieniom Kremona.

– Rozprowadź delikatnie te kremowe znaki po całej buzi. Będą Cię chronić przed Mroźną Szczypawicą – odpowiedział pewny siebie Kremon.

Po godzinie Gładziu był już na zawodach

Gdy jelonek zjeżdżał z góry, dokuczliwy Mroźny Szczypawica usiłował go uszczypnąć. Gonił go, Gładzio przyspieszał. Szczypawica znów chciał zepchnąć Gładzia z sanek. Tym razem jednak, to on „odbił się” od nakremowanej buzi jelonka jak od „poła ochronnego”.

– Hihhi, to na prawdę działa. Kremowe rysunki na mróz, kto by pomyślał – cieszył się Gładzio. Jelonek Gładzio zajął pierwsze miejsce w zawodach! Stał na podium i otrzymał puchar. Inni zawodnicy wiwatowali z podziwem.

– Zrobiłeś to! – cieszył się z sukcesu przyjaciel Kremon.

– Kremonie, chcę być ze mną przy wszystkich sportach zimowych! – powiedział z przejęciem jelonek.

– Tylko pamiętaj: kremowe malunki mocy przed wyjściem z domu! – dodał Kremon.

